

ХРИСТОС СЕ ЗАВРЪЩА – ОПОВЕСТЯВА СВОЯТА ИСТИНА

ПИСМО 8

Дойдох отново при вас, за да говоря за:

ИСТИНСКОТО ЕСТЕСТВО НА СЪЩЕСТВУВАНЕТО.

ИСТИНАТА ЗА БИТИЕТО е следната: Вие, които вярвате единствено в материалния свят, водите изцяло земно, ограничено съществуване. Вие живеете в измерението, което точно проявява вашите вярвания.

Онези, чиито духовни възприятия и живот са били издигнати като честоти на вибрация, за да се слеят с духовните честоти на вибрация в духовното измерение, могат да разберат, че живеят едновременно в две измерения. Те осъзнават напълно тази истина и живеят съгласно нея, достигайки все по-високи честоти на битието.

Те вече не са обвързани от човешките вярвания, а живеят напълно съзнателно в безкрайността. Колкото по-извисени са честотите на вибрация на тяхното съзнание, толкова по-силно те усещат, че живеят в безкрая и че единствено те самите поставят граници на своите стремежи.

Онези, чиито схващания са извисени по този начин, докато те все още са превъплътени в телата си, виждат, че има само едно измерение на фактическо „самостоятелно съществуване” и че това измерение е „**Дейността на Божественото Съзнание**”.

Те също могат да осъзнаят напълно, че има друго измерение на **Всемирното Съзнание**, в което Всеобщото се намира в идеално равновесие и в него не може да проникне никой, защото в това измерение всяка индивидуалност се разпада незабавно в Единството на Съществуването.

Когато душата достигне, разбирайки и реализирайки, най-висшето ниво на честотите на вибрация на съзнанието, това на **Христовото Съзнание**, душата може да погледне надолу. Тя може да разгледа повече или по-малко високите нива на вибрация, които я отделят от хората на земята и да разбере, с любов и състрадание, че човечеството е впримчено в ниските вибрации на Божествено Съзнание, скрити зад егото, напълно неподозиращо за Истината на Битието, истинската идентичност на душата и земната истина за егото. Човечеството не осъзнава дори бегло всеобхватната цел зад своето съществуване и мисията, на която в крайна сметка трябва да се отправи.

Задачата на новородената душа е да получи усещане, чрез средствата на своята защитна обвивка Психиката, за всичко, което тези по-низши честоти могат да предложат и да израсне в резултат на умствените и емоционални събития и преживявания, произтичащи от собствените мисли и чувства. Душата трябва да научи сама, чрез принципа на проба и грешка, състоянието на съзнанието, което я прави изключително щастлива или напротив, обременена с тъга и мъка, полагащи началото на редица физически ограничения.

Целта на живота на земята не е да се открият начини за неизменен живот в радост и блаженство, макар че всяка душа копнее за това.

Подобно блаженство и радост биха възпрепятствали напредъка на душата към по-висшите духовни вибрации на съзнанието.

В крайна сметка, след много жизнени цикли в „приливите” и „отливите” на комфорта и тъгата, психиката ще се пробуди за истината на битието и ще осъзнае, че таи в себе си потенциала да черпи от **Божественото Съзнание**, когато се нуждае от мъдрост, разбиране и знание. Ще осъзнае, че има и капацитета да издига духовните вибрации на съзнанието към такива на здраве, благоденствие, защита, вътрешно израстване, духовно подхранване и да излъчва към другите самата същност на **Божественото Съзнание**.

Както казах преди, **СЪЗНАНИЕТО е ЖИВОТ и ЖИВОТЪТ е СЪЗНАНИЕ.**

Където има ЖИВОТ – има СЪЗНАНИЕ. Където има СЪЗНАНИЕ, има ЖИВОТ. ВСИЧКО в битието се определя от вибрационните честоти на съзнание: Светлина, Звук, Цвет, всички физични явления, едновременно живи и неживи. Ако можете да промените честотите на вибрация на дадено нещо, вие промените външния му вид, независимо дали това е звук, цвят, газ, течност или орган на тялото.

Когато органите на тялото започнат да създават усещане за влошено здраве, това се получава тъй като обичайните честоти на вибрация на този телесен орган са понижени и **ЖИВОТЪТ** в органа е намалял.

Науката представя вселената като „материя”, притежаваща съзнание, но истината е:

Вселената е **СЪЗНАНИЕ**, което е приело вид на „материя” в резултат на слизване в по-ниските честоти на вибрация на съзнанието.

Това е истината на съществуването – и нищо друго.

Цялото ваше съществуване е само въпрос на честоти на вибрация. Колкото по-извисени са духовните възприятия и колкото повече се придържате към възвишените духовни мисли, толкова по-бързи са личните вибрационни честоти на тялото, жизнеността е висока и болестите накрая изчезват.

В научните среди се вярва, че живеете изцяло в човешко измерение, което се състои от слънчевата система и галактиките със звезди. Науката вярва, че човешкият интелект е най-висшата точка на интелигентност за всички времена, развила се в отговор на променящата се околна среда и климатичните условия; смята се също, че тя е изцяло продукт на дейността на мозъка. Съгласно науката вашите емоции са напълно истински и валидни, а това, което мислите и чувствате, не подлежи на съмнение, то съставлява единствената „реалност” на съществуването. Нормалността се изчислява съгласно „средностатистически” мисли, действия и реакции към околната среда. Това се счита за човешка „реалност”.

Всички таланти, които надскочат „средностатистическите” резултати на „средностатистическия” ум, се считат за „гениални”, притежаващи необикновени умствени сили. За резултати „под средностатистическите” се казва, че се дължат на умствено изоставане поради някаква физическа причина – генетика, родилна травма и т.н. Науката вярва, че физическото измерение е началото и края на съществуването. Науката толкова се страхува да не сгреша за обикновени вярвания, че приема за „истинско” всяко явление, при условие че то може да се изчисли, измери и докаже чрез инструменти.

Ако помислите внимателно върху това, ще осъзнаете, че науката се придържа неотклонно към факти, които в действителност са само и единствено вярвания, създадени чрез формиране на заключения въз основа на петте сетива.

Така е и с всеки друг елемент от вашето съществуване. Във вашето земно измерение фактите възникват секунда по секунда, но в момента, в който се случат, те стават убеждения на паметта, а спомените не винаги са точни. Каквито и чувства и мисли да имате за миналото, това не са факти, а гледни точки, схващания и поради това нито те са достоверни, нито и **Реалността** зад тях.

Това важи за всеки елемент на вашето съществуване. **Истината** е, че вие живеете в земно измерение, изградено изцяло от вашите вярвания, следствие на реакции към случилото се преди стотици, хиляди или десетки хиляди години.

Някога хората са вярвали, че светът е плосък. Следователно според тях те са живели в плосък свят и затова са се страхували да плават прекалено далеч в една посока, тъй като е имало опасност да паднат от ръба на земята. За хората само преди 400 години светът е бил плосък. Днес, благодарение на знанието, светът е достъпен във всяка посока.

Хората в миналото, а също и в настоящето, водят своя живот съгласно „бабини деветини”, силата на предците и други легенди. Те им вярват толкова безусловно, че ограниченията, налагани от тези схващания, стесняват действията и дейностите им.

В някои „християнски” секти, например, се е вярвало, че танците са грешни и покварени. Поради това на много хора, които биха извлекли силно щастие и биха се освободили от напрежението танцувайки, това удоволствие е забранявано несправедливо.

Религията попада в същата група. Вярванията са изначалната същност на религията. Те се основават на древни случки, които не са нищо повече от вярване. Вярванията може и да са били актуални спрямо умствената нагласа на онези времена, но те отдавна нямат значение в непрекъснато променящия се свят. И все пак те се спазват стриктно и стават център на поклонения, празници, тържества, траурни шествия – и което е по-разрушително – стават причина мъжете да се убиват едни други, а жените и децата да преживяват ужасяващи нещастия.

Някои религии твърдят, че „Бог е навсякъде и във всичко”, но налагат и догмата, че никой не познава нито истинския „ум” на „Господ”, нито причините, поради които хората се убиват едни други. Вероятно това е част от Божия план, твърдят те. С умствени нагласи, състоящи се от конгломерат от нелогични вярвания, къде в настоящата епоха човечеството може да открие сигурността на красотата, радостта, здравето, добруването, любовта?

Религиозните идеи представят един „Бог”, чиято „воля” може да носи както живот и изцеление, така и смърт и разрушение.

С подобна вяра нищо не е сигурно, освен несигурността.

С подобна вяра всяка болест или аномалия може да се припише на „Божията Воля”. Именно вашите **ВЯРВАНИЯ** контролират всички ваши очаквания за това, което животът може да поднесе в бъдеще.

Здравословният агностицизъм, видът умствена нагласа, при която се приема, че естеството на „Бог” или дали изобщо има „Бог” е неизвестно, но която остава напълно отворена към вътрешното убеждение, носено от просветлението, е за предпочитане пред фанатичното вярване в полуистини или неистини.

Колко сляпа е човешката раса като цяло!

Хората са като къртици, които живеят в своите тунели, убедени, че са способни да „измерят” цялото свое съществуване, използвайки сетивата слух, обоняние, много ограниченото зрение и допир.

Ако разгледате различните по-нисши форми на живот, ще видите как хиляди видове същества живеят изцяло съгласно и ограничени от сетивата си. Възприеманото от тях за „истинско” изгражда личната им „реалност”, техния конкретен свят. Всеки слой на съществуване, в който живеят различните видове живи организми, е отделен от всички останали слоеве в земното измерение. Това включва човешкия ум, който е буквално **завладян** от религиозни доктрини и догми и затворен в научни теории и математически формули. Религиозните доктрини са заченати от човешки доводи в опит да се обяснят ученията на духовните Учители, чиито умове са излезли извън човешката сфера на интелект, за да достигнат божествените сфери на вдъхновено възприемане на **„Всемирната Реалност”**.

Научните концепции са също продукт на човешките сетива, които обясняват и дават имена на явленията, наблюдавани от човешкото зрение при провеждане на експерименти.

Но когато човешкият интелект успее да отхвърли подобни ограничени схващания и стигне до контакт с „**Реалността**“ зад „най-добрите човешки доводи, логика и обяснения“, наричани „знание“, подобен ум навлиза в най-висшите сфери на „**СЪЗНАНИЕТО НА ЖИВОТА**“. Той се пропива с „**всемирната истина**“, която е буквално отвъд възможностите на „обикновения“ човешки ум да осъзнае, или да приеме, или да разбере. Човешкият ум не може да разбере усещанията отвъд тези в електромагнитните параметри на земното съществуване и функциите на мозъка, докато просветлението на **Божественото Съзнание** не навлезе в цялата човешка система на ума, емоциите и подсъзнанието - тогава се разкриват скритите хармония и единство.

Когато на религиозно индоктринирания ум бъдат представени изцяло нови духовни идеи, те се възприемат като идващи от „Сатаната“ или като чиста лудост и фантазмагории. Това е естествено, тъй като в състояние на превъзбуденост и когато някой бъде предизвикан, както се случва при оборване на вкоренените вярвания, магнитно-емоционалните импулси на „**свързване-отхвърляне**“ на егото се задействат незабавно. **Всяка теза или предложение, което причинява на така оформения ум тежък дискомфорт, тревога и недоумение, ще бъдат отхвърлени незабавно и от вярванията ще бъдат извлечени цял куп „доказателства“ в подкрепа на подобно отхвърляне. Но доказателствата са просто вярвания.**

Това е напълно естествен умствено-емоционален процес в чисто човешкото измерение.

Следователно, ако тази **моя ИСТИНА** бъде предложена на онези, чиито умствени нагласи са строго установени и обусловени от страха или усилените от човешката воля да се придържа към подобни програмирани вярвания, то е напълно естествено **ИСТИНАТА** да предизвика неударими емоции и да бъде отхвърлена доста буйно, вероятно злъчно.

Горното е описание на обичайната умствено-емоционална дейност в човешкото измерение.

Това не трябва да се критикува, тъй като е напълно естествено програмираният ум да се чувства абсолютно несигурен и „без посока“ или „напълно объркан“, когато се сблъска с изцяло нова концепция. Тези човешки изразявания описват точно какво се случва, когато индоктринираният ум бъде предизвикан от напълно ново схващане за онова, което по-рано е почитал като толкова съкровено, толкова безопасно, толкова правилно!

Когато четете тези **ПИСМА** за пръв път, вие може да определите за себе си каква е умствената ви и емоционална позиция. До колко е възпрепятстван духовният ви напредък от упоритото съблюдаване на настоящите ви вярвания? Способни ли сте след зрял размисъл да осъзнаете, че това, което защитавате толкова упорито **са** само „**вярвания**“ – ирационални схващания?

Изключително важно за вашето духовно развитие в дългосрочен план е да разберете напълно принципите на вашия човешки ум и емоционално функциониране. Мислите си, че вече сте го направили, но изобщо не сте. Може да го разберете единствено като излезете напълно от него, преодолете го, преминете в по-висши измерения на възприятие и усещане – навлизайки в **САМАТА ИСТИНА**.

Едва тогава ще започнете да осъзнавате, че вие, както и всички други хора на света, сте живели и ръководили живота си почти изцяло спрямо човешките „вярвания“ – не чрез **ИСТИНАТА**.

Съществуват много хора, които вярват чистосърдечно, че ако се молят за определен предмет или преживяване, или да им бъде дадена правилната насока в определена ситуация, те действително ще получат точния предмет, преживяване или насока, които ще помогнат за добруването им.

Те *вярват*, че когато (ако) тяхната молитва получи отговор, те могат да се възрадваат чистосърдечно и незабавно да последват знака, независимо от актуалната ситуация, защото идвайки от Божественото, той може да е единствено правилният отговор, водещ към щастие.

Когато обаче се изправя пред идването на жадувания предмет, преживяване или насока, получилият Божествената Милост понякога става толкова объркан и дезориентиран, неспособен да приеме, че е имало намеса на Божественото Съзнание и то точно както я е бил помолил, че не знае как да реагира.

Ако умовете са толкова объркани, когато всъщност получат, по неочакван начин, онова, за което са молили, къде са истинските ВЯРА и ИЗПОВЕДАНИЕ, които умовете са били толкова сигурни, че притежават напълно и в изобилие? Не осъзнавате ли също, че тази вяра, а не Истината, е оркестрирала цялата симфония в отговор на молитвата – с изключение разбира се на намесата на Божественото Съзнание? Тази намеса е единствената „реалност“ в целия процес; останалото е вяра и надежда, умствена гимнастика, използваща минали преживявания, с които измерва настоящето. Вашата единствена ИСТИНА е Божественото Съзнание, което води само към израстване и съвършенство – ако напълно вярвате в това.

Спрете тук и прочетете и препрочетете предходните абзаци, защото ставащото във вашето съзнание е тъканта на вашите преживявания и живот.

И така, запитайте се: наистина ли СХВАЩАТЕ – ОСЪЗНАВАТЕ – РАЗБИРАТЕ *Реалността като източник на цялото познание и съзидание?* Или само от учтивост на думи и в ума си признавате Божественото Съзнание?

Напълно и изцяло ли живеете, минута по минута, осъзнавайки, че ВСЕМИРНОТО СЪЗНАНИЕ е единствената Реалност и Най-Висшата Интелигентност, опериращо в съзиданието? Винаги ли разчитате на Неговите изключително ефективни насоки или предпочитате да живеете съгласно своята ограничена воля и понякога объркани емоционални импулси?

И ако ви бъде дадено директно указание да следвате определен път, но вие спрете да помислите дали указанието ви води там, където смятате, че искате да отидете, то отдадени ли сте напълно на Най-Висшата Интелигентна Власт – Божественото Съзнание? Не е ли това признак, че егото все още ви контролира?

Дори тези ПИСМА, когато се разпространят както е планирано, ще се превърнат във „вярвания“, а не в чисто духовно осъзнаване на „СЪЩНОСТТА“, от която са произлезли тези думи.

Само когато медитирате върху тези думи, след като сте се помолили за духовно просветление, духовната „Реалност“ зад думите ще дойде накрая в ума ви като стълб светлина.

Когато това се случи, ще ЗНАЕТЕ, че знаете.

На онези от вас, които сте се развили достатъчно, за да живеете в две измерения, ВИЕ, чиито умове могат да надхвърлят обхвата на човешкия интелект в по-висшето измерение на

„Всемирна Реалност“, казвам: вероятно ще срещнете в идващите дни много хора, които ще отхвърлят тези ПИСМА като фантазмагории, но не се отчайвайте.

Помнете какво ви казвам сега. Вие сте жители на две измерения и никой не може да премине отвъд измерението на „обикновения интелект“ докато не се изпълнят предварителните условия за духовно просветление. Те са истинско **духовно** пробуждане, което води към задълбочени наблюдения за действието на егото и собственото аз.....последвани от разкаяние.....разкаяние.....разкаяние. Това е **ЕДИНСТВЕНИЙТ ПЪТ**.

Защото разкаянието на свой ред води до отхвърляне на магнитно-емоционалното измерение на „отхвърляне–свързване“, което в по-опасните му форми се описва от хората като „грях“.

Когато човек проникне в **духовното измерение** и попие **характеристиките на „ЖИВОТА“**, той започва да осъзнава и в крайна сметка да ЗНАЕ, че подтикът на човешкото его „да се пази собственото аз“ всъщност държи **ДУШАТА** встрани от непрекъснатия приток на **БОЖЕСТВЕН ЖИВОТ в ума, сърцето, тялото, взаимоотношенията и ежедневните преживявания**.

„Да се пази собственото аз“ е човешко, земно усещане.

Пълното, искрено отдаване на собственото аз на „**БАЩАТА–ЖИВОТ**“ премахва бариерата между **духовното измерение** и душата. Човек вече не трябва „да пази собственото си аз“, цялата същност на **БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ** вече протича през тялото, ума, сърцето, преживяванията и взаимоотношенията. Такова лице живее „по инстинкт“ и следва предчувствията, които винаги се изпълняват идеално в дългосрочен план.

„БОЖЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ“ Е ВИНАГИ ТУК, НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ, всеки път, когато човек се раздели със самонадеяността си и се обърне към НЕГО при всяка нужда.

Трябва да помните, че аз говоря за времето, когато ще **пробиете човешкото измерение на интелекта** и ще преодолеете нуждата да разчитате на „интелекта“ и на материалните начини да получите това, което искате от живота. Много хора считат, че са достигнали този момент на духовно развитие, но това е илюзия.

Когато се освободите от логиката и **знаете**, извън всякакво съмнение, че на интуицията може да се разчита напълно за постигане на вдъхновяващи цели, животът ви се променя. Благата потичат във вашия живот, когато осъзнаете изцяло, че Божествената Реалност е невидимата Реалност – Силата – която работи зад видимото във вашия живот, задвижвайки „интелигентната енергийна сила“ да даде проявление на вашите потребности. Излишно е да отричате видимото или да посвещавате цялата си мисловна сила на състоянието, което желаете да промените.

Всичко, което трябва да направите е да се откажете от упорството и да ЗНАЕТЕ, че в степенята, в която вашият ограничен интелект отстъпва, **Безкрайната Реалност** навлиза, за да подреди живота ви по изцяло нов начин, да ви отвикне от всичките ви минали опори, да донесе на ума ви ново виждане за ново начинание и да ви поведе в нови области на активност. Но щом това се случи, трябва да сте готови да се „отдадете“ изцяло.

Освободете се също от нещата, които са ви вдъхвали сигурност в миналото и знайте, че ако последвате вдъхновението си, ви чака още по-голяма сигурност. Сигурност от една по-друга натура.

Тъй като това състояние на духовно и човешко съществуване, това хармонично добруване зависят изцяло от способността да осъществите истински контакт с **Божествената Реалност**, то е наложително да се връщате отново и отново към задълбочено медитиране на **Самата Божествена Реалност** и начина, по който егото работи в човешкото съзнание, блокирайки непрекъснато интуитивните напътствия на **Божествения Живот**. В момента вие водите мрачно, обременено съществуване, вместо съзнателно да живеете в „**Божественото Съзнание**“: влизайки там ще **МУ** позволите да проникне и да възрадва мисленето и преживяванията. Вие оставате заключени в умствената и емоционална рамка на електромагнитните импулси, докато не накарате волята си съзнателно да разтвори тъканта на вашите измислени човешки вярвания и да осъзнаете ясно, че вашата **Реалност** е **Божественото Съзнание** – а не вашето семейство или банкова сметка. Когато стигнете до този извод, ще влезете в **СВЕТЛИНАТА** – и **СВЕТЛИНАТА** ще пребъде във вас.

Поради дискомфорта и двубоя между развиващата се душа и човешкото его (което изисква „да изглежда добро“, вместо да „**БЪДЕ ДОБРО**“ и не може да понесе мисълта, че е възможно да е несъвършено) в момента малко хора получават вдъхновение и го предават на други, подчертавайки потребността да се премине през период на вътрешно пречистване. Съвременните хора са привикнали към незабавни услуги, незабавна светлина, незабавна топлина, незабавна храна, напитки, дрехи и развлечения и поради това не са привлечени от **ИСТИНАТА**, която включва саможертва, упорит труд и абсолютна целеустременост. Между другото, много от тези духовни учители печелят доста пари от своите дейности и затова трябва да представят една „Истина“, която да се продава добре!

Дори ако вашите съвременни учители говорят за достигане на най-висшите измерения чрез пренасочване на тяхното лично умствено просветление, остава необходимостта да преминете през задълбочена вътрешна самооценка и пречистване от свързането-отхвърлянето на „магнитните емоции“.

Ако действително сте стъпили на възходящия път към най-висшите духовни измерения, той ще се характеризира с моменти на ярко и точно самоизследване и самоосъзнаване, често последвани от омерзение към себе си. Това тъмно и болезнено чувство е обратната страна на магнитната емоция.

Където по-рано егото се е придържало към своята дълбока преценка за себе си като за най-важната личност, дори по-велика от останалите, сега то започва да прозира непоносимия факт, че е не само малко, а вероятно е изключително несъвършено. Всяка личност, която достигне това духовно ниво на развитие, ще открие, че вече е на пътя към истинската смиреност.

Имайте кураж, когато установите, че това се случва с вас. Вие вече разчиствате отломките от предишните погрешни вярвания за себе си и за илюзорното собствено аз. **Помнете, че вашето „намерение“ или „мотивация“, или „убеждение“ ви дават съзидателна сила да постигнете това, което желаете.**

В момента, в който пожелаете с цялото си сърце да обърнете вашия обичаен модел на магнитни емоционални нагласи, вие задвижвате процеса. Ако определите ясно целите, които желаете да постигнете и ги пазите винаги в ума си или в писмен вид, след много кратко време ще откриете, че желаните промени се осъществяват във вашето съзнание. Когато това се случи, ще почувствате голяма лекота на духа и ще преживеете моменти на чиста радост. Вие ще сте живо доказателство, че **ИСТИНАТА за БИТИЕТО** носи на „поробените сърца“ свършената свобода на духовния живот.

Същевременно трябва да разберете, че егото (поради необходимостта да ви помага да оцелявате) е задължено да ви накара да повярвате във вашата собствена стойност, както във вашите очи, така и в очите на другите хора. Всяко външно сериозно предизвикателство относно стойността на собственото аз е изключително разрушително. Отчаяният страх и загубата на вътрешната самоувереност ще доведат до убеждението, че сте безполезни за света и самоубийството би могло да се превърне в естествен изход. Поради това напредъкът ви трябва да е (и ще е) постепенен.

Никой никога не трябва да очаква от хората да се променят изцяло чрез съвети или в моменти на вдъхновение. Израстването може да се осъществи единствено постепенно – **по едно прозрение в даден момент.**

Истинското духовно прозрение ще поопие в ума на човека, поднасяйки изцяло нова гледна точка, която ще му позволи да подходи по различен начин към определени обстоятелства в живота. Това прозрение трябва да насочва действията на човека, докато не се абсорбира напълно и завинаги в съзнанието. То е интегрална част от развитието на душата.

Например на човек би могло да му хрумне, че ще води по-успешен живот, ако проявява агресивно волята си върху онези, които навлязат в неговата територия. Той вярва, че ще бъде чут по-добре, ако крещи.

По-късно би могъл да осъзнае факта, че никой не го харесва особено и колегите и „приятелите” му го отбягват. Той може да стане по-агресивен, защото ще се чувства унижен или, ако е развиваща се душа, ще се запита какво да направи, за да преодолее изолацията. В момента, в който **БОЖЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ** проникне в ПСИХИКАТА на съзнанието му и го накара да осъзнае, че самият той избягва хората, които крещат, човекът ще получи проблясък на вдъхновение. Той ще осъзнае, че за да е щастлив и успешен, трябва да се отнася към другите така, както той би искал да се отнасят те с него. Може да възразите, че това осъзнаване не идва задължително от божествено вдъхновение, че то е породено от здравия разум, а заключението е достигнато от самия човек. Това обаче не е така. Мислите на егото се диктуват единствено от импулсите на „свързване и отхвърляне”: всяка нова мъдрост идва от **„ЛЮБЕЩАТА ИНТЕЛИГЕНТНОСТ”**.

Възможно е това да е последният вдъхновен проблясък на прозрение, който този човек някога ще получи. Но ако той действително е стъпил на духовния път и търси най-висшите измерения на реализация, той постепенно ще осъзнае, че това първо преодоляване на „егото” е недостатъчно. Той ще започне да вижда в себе си други, по-рано неподозирани, егоистични модели на поведение. Ще определи нова цел, която в момента му изглежда недостижима, но след кратък период на молитва и медитация, той ще постигне и нея. По този начин честотите на вибрация на неговото съзнание ще се извисяват и той постепенно ще се придвижи към „Небесните Владения на Съзнанието” или „Царството Небесно”.

Да вземем друг пример - на една жена, която се чувства сигурна само когато не нарушава статуквото около себе си. Тя се страхува да се защити, ако към нея се държат с неуважение. Подобен скромнен и безличен човек, дори и да се чувства по-комфортно в убежището на мълчанието, също ще страда от дълбоки разочарования, тъй като хората не уважават пасивните характери. Подобни хора, поради неразбиране на законите на съществуването, обикновено се обръщат към религията за успокоение и подкрепа. Колкото до тази жена, вероятно тя ще остане неизменна в своята слабост до края на дните си на земята.

Действително поради думите ми, записани в псалмите: „Блажени кротките, защото те ще наследят земята”, църквата учи, че слабостта е похвална и въпросната жена може да приеме, че „слабостта” е пътят към **СВЕТЛИНАТА**.

Въпреки това, ако слабата малка жена открие **ИСТИНАТА** относно своето „битие“ и намери правилния път за осъществяване на контакт с „Всемирното Съзнание“, в крайна сметка един вътрешен глас ще ѝ каже недвусмислено и ясно, че духовно тя е равна на всички останали. Тя ще намери нужното вдъхновение да изразява себе си ясно. Ще ѝ бъде дадена силата да обяснява своята „истина“ по по-уверен и по-завладяващ начин.

Хората ще започнат да уважават това ново лице и тя ще демонстрира вътрешното духовно развитие, получено в моментите на медитация.

Помнете, вие не сте на земята да „угаждате на Бог“, както казва църквата. Вие сте на земята да „изразите“ „Бог“ и да постигнете все по-близък и по-близък контакт с Всемирното Съзнание, докато не се освободите от магнитно-емоционалните окови.

И други от думите ми, които произнесох, бяха предадени също погрешно в псалмите. Аз казах: „Блажени онези с мирни сърца, защото те ще наследят земята“.

Ако размислите за света, ще откриете, че държавите с „мирни сърца“ процъфтяват и живеят в хармония със своите съседи. Там, където има бунтове и геноцид, тази необузданост е директно проявление на „съзнанието“ на жителите. Такова съзнание разрушава държавата и произвежда бедност и болести.

Понякога една държава като Тибет, обожествявайки своята изолация и духовни ритуали и вярвания, може да се задушава под тежестта на собствените си човешки и духовни творения. Жителите се нуждаят от принуда да излязат в бурния свят, за да поставят вярванията си на изпитание. Те носят и „това, което е истина в техните вярвания“ на останалия свят, който се срива под магнитните емоционални реакции към живота. В някаква степен те са средство за облекчаване на болката, изпитвана в съвременното общество.

Пътувайки към **СВЕТЛИНАТА, Небесните Владения на „Божественото Съзнание“**, без съмнение ще имате бурни преживявания, изпълнени с перипетии, докато постигнете истинската си цел. Ще усещате моменти на чудотворна радост и моменти, когато сърцето натежава и емоциите ви тласкат насам-натам, защото ще имате чувството, че между вас и **Божественото Съзнание** има непреодолима преграда.

Може да сте чували за тези трудни моменти на вътрешна покруса, когато човек вече не знае какво трябва да прави и към кого да се обърне. Тогава внезапно, точно когато духовната изолация стане непоносима, а пътешественикът е изоставил напълно вътрешното си аз, **Светлината** осветява ума и човекът съзира някаква чудна дълбока истина относно съществуването, възприема по-ясно своя **ИЗВОР на БИТИЕ**. Изпълва се с радост, защото „Бог е проговорил“.

Да, **„БОЖЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ“ е проникнал в неговото съзнание** и го е превел безопасно по пътя, водещ към достигане на най-висшето духовно съзнание в Небесните Владения – Царството Небесно.

Следователно въздигането минава през подобни моменти на дълбоки откровения. Те трябва да се ценят и помнят, иначе целият упорит труд на собственото аз се погубва, а търсецният постепенно се изтласква към началото на търсенето.

Вярата трябва да е винаги силна. Колебанията не водят до нищо. Когато се спуснах към вашите равнини или измерения на „съзнанието“, бях видял напълно отдадени търсачи на **Истината** да се въздигат за няколко часа и радостно да описват на хората своето преживяване и малко след това да се съмняват в онова, което по-рано са били толкова сигурни, че са получили. Това забавя процеса на духовно развитие. Трябва да се противопоставяте упорито на тези моменти на съмнение и да ги преодолявате чрез медитация и молитва. Защото какво е **СЪМНЕНИЕТО**, ако не подкопаване на онова, което знаете и в което вярвате.

СЪМНЕНИЕТО е негативна съзидателна сила на съзнанието, насочена срещу самото възприемане на „**БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ**”, **който е издигнал високо духа ви!**

Вие подклаждате у себе си малка война между възприемането на **Божественото Съзнание** и човешката слепота. Вероятно ще разрушите спомена за божествения момент и ще заличите всички следи на духовно възвисяване и развитие, които той е донесъл в съзнанието ви. Този конфликт ще ви остави объркани и обезкуражени. И вероятно никога няма да осъзнаете, че, сами и без чужда помощ, самите вие сте предизвикали тази негативна трансформация!

Хората използват своите умове безразсъдно, попарвайки своя живот и живота на останалите с мисли и думи, които идват от егото. Защото именно вашия мисловен живот и емоционални сътресения водят до кавги и хаос, а не вашите лица, тела, ръце и крака, освен ако кавгата не завърши с физическо насилие. Но дори и физическият конфликт произтича от неудовлетвореността на егото в рамките на ума и емоциите и това се предава на крайниците, които дават израз на неконтролируемия гняв.

По този начин браковете и приятелствата започват с взаимна радост и в крайна сметка свършват с нещастия и взаимно отхвърляне, защото за хората е невъзможно да канализират импулсите на своето его към форми на себеизразяване, подхранващи живота и любовта.

Родителите и децата демонстрират взаимна любов до тинейджърските години и после омразата излиза на сцената и отравя взаимоотношенията, когато децата се разбунтуват срещу авторитета, а родителите реагират със нравоучителни санкции. Тук отново няма необходимост от подобен конфликт. Родителите със сигурност осъзнават, че всяко поколение се бори да стъпи на краката си в света на възрастните и да прави нещата по-различно от предшествениците си. Как могат да се развият младите хора, ако са вързани в оковите на послушната подчиненост на детството?

Когато децата станат пълнолетни, идва „време за израстване” и на родителите. Те сега трябва да се подготвят за следващия етап от своя живот чрез по-вдъхновеното използване на скритите си таланти, след това приемане на старостта, миналите глупави постъпки и грешки и накрая спокоен преход към вечната **Светлина**.

Защо са кавгите? Защо са караниците? Хората, напълно контролирани от егото, се борят непрестанно в търсене на своите „права”.

Духовно зрелите хора решават проблемите, обсъждайки ги съпричастно.

Какво означава тази дума? Означава да изслушвате другото лице, като потвърдите с думи или с мълчание, че начинът, по който **се е чувствало/се чувства** другото лице в определена ситуация е също толкова оправдан и достоен за уважение, колкото са били/са вашите чувства.

Когато сте изправени пред сериозна конфронтация, при която нито един от вас не е готов да отстъпи дори сантиметър, уединете се и отделете време да осъзнаете, че сте въввлечени в „битка на съзнанията”. Битката не е резултат единствено на казаното и стореното в момента на силно разгорещаване, но на това, което в действителност е вашата същност - вашето съзнание.

Това се отнася до вашите изходни позиции. Конфликтът произтича от самия характер, импулсите на егото, основните схващания за правилно и грешно, обичайното отношение на всеки от вас към другите хора и живота като цяло. Следователно, когато попаднете в конфликт или в конфронтация, кажете на вашия опонент, че се нуждаете от време, от пауза, в която да успокоите ума си, за да успеете да го изслушате по-отзивчиво.

После, покажете се мъдри. Помолете **Божественото Съзнание** за намеса на **Любещото Съзнание** в ситуацията.

Опитайте се да осъзнаете и да визуализирате, че и двамата стоите в **Светлината на Божественото Съзнание**, равни по произход на душата, равни пред съдбата – еднакво истински, еднакво хора, еднакво уникални.

Докато не успеете да се потопите напълно в това осъзнаване, в това състояние на ума, няма да сте готови да застанете в **Божествената Светлина**, за да разрешите с любов вашия конфликт и наранени чувства.

Върнете се при вашия опонент и му предложете нов диалог, като всеки от вас разполага с пълни пет или десет минути, в които ясно и спокойно да обясни своята гледна точка, своето схващане за казаното, за какво всъщност е спора, с какво са наранени чувствата и как би трябвало да се реши проблема.

Оставете другия човек да говори първи и отново отнесете ситуацията към **Божественото Съзнание**.

Ако ви бъдат отправени прекалено много злъчни обвинения, опитайте се да заглушите своето собствено его и да останете **абсолютно тихи** и спокойни. Това ще помогне много на вашия опонент, тъй като той ще се почувства изслушан. Усещането за неудовлетвореност ще отслабне. Прагматично приемете, че помагате на вашия опонент, но въпреки това не се възгордявайте, че сте по-добри!

Положете усилия да разберете какво от казаното действително се отнася за вас – каквото и да е, стига да е вярно, стиснете зъби и го приемете. Бъдете доволни и се възрадвайте, защото в този момент сте надникнали във вашето собствено човешко съзнание, давайки си възможност да отстраните един импулс на егото. Всеки път, когато успеете да премахнете малко от егото, вие освобождавате на душата си повече „пространство да диша“ и повече място за по-активен контрол върху вашия характер. Освен това вие издигате честотите на вибрация на съзнанието и се чувствате малко по-леко вътре в себе си.

По този начин вие израствате психологически и духовно.

Изслушвайте какво чувства другия човек. Опитайте се да се въздържите и да сте отзивчиви към емоциите на вашия съперник. Почувствайте „неговата“ болка, „неговата“ обида, „неговите“ страхове. **Забравете за момент за своите си и почувствайте неговите.** (За краткост – „него“ се отнася и за двата пола.)

Запитайте се: ако някой ви беше казал или причинил това, което сте казали или сторили на другото лице как бихте се почувствали? Ако успеете да забравите за егото си достатъчно, за да премислите това, то тогава сте готови да преодолеете его импулса, който поставя „собственото аз“ над всяко друго съображение и е неспособен да види друга гледна точка.

Преди да заговорите, изчакайте спокойно в мълчание, докато изминат пълните десет минути на вашия съперник – дори ако той приключи по-рано и двамата останете в мълчание за известно време.

Потвърдете възможно най-учтиво, че сте чули казаното от него и разбирате защо е разстроен. В този миг на самоконтрол осъзнайте, че сте получили мъничко контрол над себе си и сте направили първата стъпка към изглаждане на ситуацията.

От друга страна – ако не сте разбрали наистина какво ви е казал партньорът ви, това означава, че блокирате умствено нещо, казано от него, което не желаете да чуете или да получите. Следователно вашето его отново е поело контрол. Овладейте го и поканете вашия опонент да обясни отново и пак направете всичко възможно да се поставите на неговото място. Почувствайте болката му. Разберете гнева му.

Когато сте разбрали другия човек и сте приели мнението му, защитата на неговото его ще започне да намалява, ще го видите, че започва да се отпуска. И двамата ще се почувствате по-добре.

След като направите това тихо, бавно, внимателно, тогава представете ясна картина за начина, по който сте се почувствали вие при тази размяна. Не използвайте думи, предназначени да оборят опонента ви и следователно да го разстроят. Помнете, че:

полагате усилие да контролирате егото си като прелюдия към безусловната любов;

работите, за да постигнете мир и разбирателство помежду ви и целта не е да отбелязвате точки;

вашият отговор не трябва да създава допълнителен конфликт, защото сте използвали думи, които вероятно го разстройват допълнително. Ако се получи така, то тогава вашето его е спечелило рунд **срещу вас**. Психиката ви е загубила.

Ако и двамата живеете в духовните честоти на съзнанието, вашият опонент ще има същата реакция на изслушване, обмисляне и признаване на вашата позиция, каквато сте приложили спрямо него. Но ако живее изцяло в земните честоти на съзнание, може да се сблъскате с трудности. Той може да чувства, че се опитвате да спечелите точки, държейки се като „светец“, „по-добър“ или „по-значим“ в някакъв смисъл. Успокойте го, кажете му, че този конфликт е болезнен за вас. Вие само опитвате метод, който да гарантира, че и двамата се изслушвате чистосърдечно и достигате до взаимно опрощащо решение, вместо до фалшиво такова, когато наранените чувства се натрупват в ума, сърцето и тялото.

Трябва взаимно да си дадете правото да изразявате несъгласие с уважение, представяйки основателни причини за несъгласие. Намерете силата в себе си да признаете, че не е възможно вие, като човешко същество, да сте винаги прави, тъй като вие, като всички останали, сте родени с егоистични импулси, което ви кара да приемате и твърдо да защитавате доминираща над другите позиция. Помнете, че както вие вярвате, че сте „водача на глутницата“, същото вярва и той. Като личност опонентът ви се счита за поне равен на вас, ако не и по-добър. Това, което егото му го кара да мисли за себе си и своята гледна точка, вашето его ви кара да мислите за вашите мнения и идеи.

Когато успеете да доведете **Божественото Съзнание в полето на вашето човешко съзнание**, вие буквално приемате вашата човешката реалност и тази на другия със състрадателно одобрение и любов; разпръснали сте негативността между вас и сте повдигнали честотите на вибрация на съзнанията, което ви кара да се чувствате по-леки и по-жизнени. В края на краищата вие замествате първоначалния конфликт с едно дълбоко усещане за мир и това е изключително важно за вашето благополучие.

Ако обаче вие откажете да слушате, съчувствате и да приемате с любещо опрощение „истината на другото лице“, то отказът създава емоционална енергия на „магнитно отхвърляне“. То се съединява и усилва други остатъци от енергийната сила на отхвърлянето в рамките на съзнателните електромагнитни полета на цялата ви система. „Магнетизмът на отхвърлянето“ изчерпва „магнетизмът на свързването“ между клетките и така настъпва заболяване.

Този **факт на съществуването** е основата на цялата психосоматична медицина. Хората, които непрекъснато обвиняват и съдят другите и са изцяло едностранчиви във връзка с тяхната роля в конфликта, накрая преживяват някаква форма на пълен срив на физическото или емоционално здраве. Ако те успеят да следят и да работят върху тази склонност да доминират над другите, да съдят и да се оневиняват за всяка грешка и дадат в крайна сметка на „душата“ си пълната власт над своя характер, сривът, от какъвто и вид да е той, накрая ще изчезне напълно.

Ако по време на конфликт с друг човек дадете време, пространство и разбиране, но срещнете само упорита съпротива под формата на непрекъснато натякване и на лично оскърбление, то имате работа със слепотата на егото и единственото нещо, което може да направите, е да се усмихнете, да признаете поражението си и да отминете.

При условие, че отстъпите с опрощение и разбиране за контрола на егото, дори да сте признали поражението си, вие сте спечелили победа над себе си и сте се въздържали от въвеждане на отрицателни вибрации в полето на вашето съзнание.

Най-лошото, което може да направите, за да разпалите несъгласие, е да кажете на човек, че „не трябва да се чувства по определен начин“ или че „не мисли това, което казва“. Тези два израза нарушават грубо достойнството и уважението, което дължите на другия човек, защото вие отхвърляте неговата „човешка реалност“.

Би могло да попитате някой: „Наистина ли мислиш това, което казваш?“ Ако отговорът е „да“, трябва да го приемете и дискусиата да продължи отгук.

Никога не пренебрегвайте това, което другия се опитва да ви каже, защото не желаете да се изправите пред казаното. Това е подчиняване на страха и дава предимство на егото ви. Бъдете смели и слушайте с отворени уши, готови да откриват истината, скрита зад думите.

Трябва да приемете „реалността“, в която живее човека независимо дали сте съгласни с нея или не, дори ако даден аспект ви шокира или ви е неприятен. Помнете, че не познавате добре обстоятелствата, поради които това човешко съзнание се е развило в настоящия си вид. Ако осъждате, критикувате, заклеявявате по някакъв начин, вие издигате бариера между себе си и този човек. Тя няма да падне, без значение колко желаете да пренебрегнете всичко отрицателно у него и да станете приятели в бъдеще. Без да подозирате, онова, което отхвърляте в човека, ще остане във вашето съзнание като основа за бъдещи несъгласия. Те се натрупват и в крайна сметка натежават над привързаността.

Несъзнателно в бъдеще ще казвате неща, които са израз на стаеното недоверие или неудоволствие. Вместо да приемете неговата слабост с любов и да му помогнете да работи върху нея и да я преодолее, вие ще го накарате да внимава с вас и той никога няма да ви се довери напълно. Вашето его и неговото его ще са провели тайна битка, която никой от вас не подозира съзнателно.

Любовта би могла да се превърне в омраза. Помнете – вашият живот е СЪСТОЯНИЕ НА СЪЗНАНИЕТО, при което мислите и чувствата се отлагат като в сейф. Нека благосклонността и грижата към другия да са стоманата, от която е направен сейфът.

Когато срещнете някой, който ви харесва, дори само като приятел, и откриете, че в миналото му има скрити неща, противоречащи на вашите принципи, пред вас стоят вариантите:

да поддържате контакт с него, като приемете напълно миналото му и да посочите логично и с любов тези елементи, ако се появят отново в бъдещи ситуации, помагайки му да израсне. Или ако това се окаже невъзможно,

да прекъснете връзката, докато видите неговите проблеми от позицията на любеща благосклонност, вдъхновена от **Божественото Съзнание** и така да го подтикнете да възприеме принципите ви.

Никога не трябва да обвинявате човек, че действията му са подтикнати от импулсите на егото. Всички човешки същества се ръководят от егото в по-голяма или в по-малка степен. Никога не заемайте позиция, която ще унижи другия!

Когато бях на земята, настоятелно насърчавах хората да си прощават и да се въздържат от осъждане, критика, заклеявяване.

Църквата изтълкува погрешно това като повеля да се „угажда“ на Бог чрез любов към другите и въздържане от отрицателни емоции.

Изобщо нямах това предвид. Няма „Бог”, който иска да му се „угажда” с някакво поведение.

Вие сте господари на своята съдба, защото винаги „жънете това, което сте посели”. Всички предходни страници имат за цел да ви обяснят как да изкоренявате плевелите във вашата зеленчукова леха и как да останете **здрави, щастливи и преуспяващи**.

Ще дойде момент във вашето духовно развитие, когато ще се пробудите за огромния дар, който притежавате – дар на творческото и *интелигентно* мислене – и ще осъзнаете вашата огромна отговорност за начина, по който го използвате.

Във вашия свят има възхитителни хора, които умеят да използват умовете си по начин да извличат мъдрост и да надраснат всекидневните предизвикателства на живота. Стъпка по стъпка, чрез сондиране, анализиране, отваряне към нови гледни точки и по-висше разбиране, те оформят нови идеи за себе си.

Те приемат тези идеи като насоки за поведението си в бъдеще. По този начин успяват да пречистят своето мислене, думи, действия, за да преосмислят начина, по който подхождат към света и взаимоотношенията с околните.

Това са хора, които „са се изградили сами”. Най-често откриваме, че в същото време те са черпили сила, мъдрост, вдъхновение, емоционална устойчивост от по-висш източник – **Божественото Съзнание**, което може би наричат „Бог”.

Когато бях на земята разказах на хората една история – притчата за „Десетте таланта”. Господар с несметни богатства отишъл в чужбина за известно време и оставил на всеки от тримата си слуги известна сума пари.

На единия той дал десет таланта, на другия пет, а на третия един талант.

Когато се върнал, той попитал всеки слуга какво е сторил с парите.

Първият рекъл, че е удвоил парите на господаря си, другият казал, че е спечелил половина от получената сума, а третият човек обяснил, че ги е пазил на скрито, страхувайки се да не загуби даденото.

Господарят похвалил първите двама слуги за ефикасността и находчивостта, но бил ядосан на слугата, който не се опитал да направи нищо с единия му поверен талант.

Всеки от вас по света притежава свое собствено количество „таланти”, с което да работи. Ако ви е трудно да откриете самостоятелно най-добрия начин да се възползвате от личните си таланти и ресурси, обърнете се към **Божественото Съзнание** чрез медитация и малко по малко идеите със сигурност ще дойдат и ще пасват точно на вашия характер.

Същевременно, помислете как сте използвали своите таланти през годините. Били ли сте погълнати изцяло да създавате щастие и удоволствия за себе си или сте отделили и време за извисяване и подобряване живота на другите?

Ужасяващо е да сте получили таланти над средно-статистическите, а да завършите живота си, разпилявайки ги в егоцентрични начинания.

Пропуснатите уроци, неосъщественото израстване, нарочно избегнатото духовно развитие – това са планини, които сте създали за себе си и ще трябва да изкачвате през следващия си живот. Те ще пречат на пътя ви и ще се наложи да им се противопоставите чрез духовност или те ще се повторят в някой следващ живот.

Не е необходимо да правите открития, да постигнете богатство и слава, за да оставяте ярка следа в света.

Може да използвате талантите си като родител, търсейки най-добрите начини успешно да осигурите благополучие на децата си. Нима има по-висше призвание от това да си „добър и любещ родител”, още повече ако вземете като пример за подражание **Божественото Съзнание Баща-Майка**, което е изцяло насочено към израстване, подхранване, изцеление, възстановяване на ума и тялото, защитата във всякаква форма и изпълнението на **всяка** потребност на ума, емоциите, тялото - в система на Законност, Ред и Безусловна Любов. Като родител - съизмерими ли сте с висотата на **Съзнанието** на вашия **Божествен Извор на Битие**?

Някои хора, използвали талантите си по най-добър начин, са били слуги. Като онези, които се грижат за децата на другите с отдаденост и любов, почистват домовете с добросъвестно внимание към детайлите, създават хармонична, спокойна и грижовна среда за своя работодател с любов и нежност. Това са велики души, прокарали за себе си път, който води директно към Царството Небесно.

Обратно, има хора, които използват своите таланти, за да унищожават другите, да подхранят своята суета и ледената празнота в сърцата си. В крайна сметка начинът, по който използват ума си, води до тяхното собствено унищожение. Помислете за хората в миналото и настоящето, които подтикват другите към война чрез манипулации на ума. Те стават диктатори. Сега помислете за вероятния край на такива диктатори: те злоупотребяват с привилегиите, предоставени им от „силата на ума” и в крайна сметка заплащат цената, но не и преди да са унищожили хиляди същества без основателна причина. Не съществува „добра” причина да превърнеш една държава в раздирана от война пустиня или да сринеш едно процъфтяващо стопанство.

Помислете за семействата, в които има грубо емоционално и умствено насилие. Това е отблъскващ начин за използване на „умствената сила”. Той се връща към насилника по много и различни начини: влошено здраве, болести, пристрастяване към опиати, депресия и загуба на самочувствие.

Въпреки това - не използвайте вашия ум, интелект, наблюдения, знания и образование като платформа, от която да критикувате, съдите или заклеймявате другите, които не отговарят на вашите стандарти за полезност или доброта в която и да е сфера на живота.

Същевременно – тъй като да критикуваш, да осъждаш и да заклеймяваш е толкова естествено за човешкото его както дишането, **не се опитвайте да отричате вашите наблюдения за онова, което може да се подобри.** Да направите това означава да отречете реалността на процеса на развитие. Целта зад съществуването е да преживявате и да се развивате с вашите преживявания. Затова не осъждайте, не заклеймявайте и не отхвърляйте недостатъците, които наблюдавате у другите, а незабавно отнесете вашите виждания към **Божественото Съзнание и постоянно молете за Божествено Решение на проблема.** Уповавайте се на разбирането, че когато и където и да сте задействали **Божественото Съзнание**, крайният резултат е винаги растеж и развитие за всички засегнати.

Опитайте се винаги да помните, че сте на земята, за да привлечете Божественото Съзнание във всекидневието, взаимоотношенията и заобикалящата ви среда. Това е конкретната цел на вашето присъствие на земята.

Когато казах, че съм дошъл, за да ви помогна да постигнете **„по-плодотворен ЖИВОТ”**, имах предвид, че съм дошъл да ви помогна да разкъсате вашите магнитно-емоционални окови и да достигнете и осъществите истински контакт с **БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ – Изворът на вашето битие.** От този контакт ще произтече по-смислен **ЖИВОТ**, който далеч надхвърля „физическия живот”, който черпите от едната храна. От този контакт ще произтекат духовните напътствия, защитата и помощта да вървите по **Вдъхновения от Божественото Път.**

Бихте могли да го наречете „Пътя на Христовото Съзнание”.

Когато осъзнаете някаква дълбока истина, която по-рано е била скрита от съзнанието ви, приемете я и се възрадвайте, че **Божественото Съзнание** е навлязло във вашето човешко съзнание и е говорило директно на ума ви. Благодарете искрено, пазете този дар и му се наслаждавайте. Никога не го приемайте за даденост, в противен случай ще блокирате по-нататъшния прилив на **ЛЮБЕЩАТА ИНТЕЛИГЕНТНОСТ**.

Ще се почудите защо отново се чувствате толкова самотни.

Хората казват, че са преобразени от „вътрешния Дух”.

Терминът „вътрешен Дух” не е погрешен. Положил съм големи усилия да освободя умовете ви от старата терминология, която често се разбира неточно. Същевременно разберете добре, че след като веднъж сте осъзнали какво **има предвид** в действителност (защото много пъти съм бил разбираан изцяло погрешно в миналото и не желая това да се случи отново), вие не трябва да се ограничавате от самата терминология. Стига да **знаете** какво всъщност е „вътрешния Дух” – **„БОЖЕСТВЕНО – ЖИЗНЕНО СЪЗНАНИЕ”**, **което работи от БЕЗКРАЙНОТО ВСЕМИРНО СЪЗНАНИЕ** и че няма нищо общо с „духовете на умрелите”, може да използвате думите, които носят най-ясен смисъл за вас, при условие че това е смисълът, придаден им в тези **Писма**.

Да се върнем към първото ми послание в началото на тази нова част.

Често се казва, че хората могат „да се трансформират от силата на Духа”.

Подобна трансформация не е възможна. Няма нищо „истинско” във вашата човешка личност, което може да бъде трансформирано. Вашата душа е произлязла от **„БОЖЕСТВЕНОТО-ЖИЗНЕНО СЪЗНАНИЕ”** и поради това е идеална. Човешката ви „личност“ е ефимерна и се състои само от магнитните емоционални импулси на „свързване–отхвърляне”. Следователно **Божественият Живот трябва да навлезе все по-силно и по-силно в съзнанието ви, за да ви помогне да премахнете тези груби импулси и да разкриете духовната Реалност. Вероятно ще ме разберете най-добре, ако използвам притча.**

Едно момиче, надарено с голяма красота, било държано скрито зад тежки сиви воали с грозно лице, нарисувано върху тях. По този начин истината за нейното съществуване била пазена в тайна и малко хора се осмелявали да я доближат, поради непривлекателния ѝ външен вид. Тя пораснала и осъзнала, че причината за нейната самота и тъга, за невъзможността да се движи свободно и за лошото ѝ здраве, се дължи на воалите. Но тя била толкова привикнала с тях, че се опасявала, че няма да оцелее, ако ги свали. Въпреки това имала късмета да срещне „просветен ментор”, идващ от една друга страна и който я убедил накрая да свали само един от воалите. След дълго събиране на вътрешна сила за това, тя помолила своя „ментор” да ѝ помогне. Той повдигнал ръцете ѝ и заедно те свалили воала, върху който било нарисувано грозно лице. Тя се почувствала много по-добре, веднага щом се отървала от този воал. Започнала да усеща радост. След известно време нямала търпение да свали още един и отново нейният „ментор” дошъл и ѝ помогнал да го свали. Продължили така по същия начин. Колкото повече воали свалила, толкова по-леко ѝ ставало и тя постепенно съзряла реалността на природата около нея, успяла да види ясно дърветата, птиците по клоните и слушала очарована техните красиви песни; видяла красотата в лицата на другите хора и започнала да чувства приток на любов в сърцето си. Животът вече станал истински Божествен дар, който да бъде ценен. Всеки ден тя благодаряла на своя „ментор”, задето ѝ помогнал да стане толкова щастлив човек.

Накрая дошъл моментът, в който тя не можела да търпи и последния воал върху себе си. Знаела, че той я дели от дори още по-велика светлина, красота, хармония и любещ контакт с други красиви хора. Макар че не знаела как ще се справи без него, тя се оттеглила в мълчание със своя „ментор” и се помолила за свалянето на този последен воал.

Това бил момент на страдание, тъй като воалът изглеждал като част от нея. Но тя призовавала и се молила, и в момент на ярка **Светлина** воалът се запалил и се отделил от нея. Останала само нейната **Реалност** и тя открила идеалната вътрешна свобода!

Сега обаче нейната лична **Реалност** трябвало да намери начин да функционира в обкръжението си, а това се оказало неочаквано трудно.

Тъй като нейните възприятия за **Реалността** около и в самата нея сега били толкова ясни и надминаващи всичко до момента, основата на общуването ѝ с хората се променила изцяло. Тя вече не се чувствала добре в социалната и професионална среда, нито можела да остане член на своята общност.

Хората се взирали в нея и казвали „Ето каква си била, вече нямаш воали, колко ужасно. Намираме те за много странна - и дори за малко луда”. И те ѝ обръщали гръб.

Как мислите, че е постъпила? Дали е копняла да се върне времето, когато е била забулена тежко като всички други? Не, тя открила такова спокойствие, радост и удовлетворение, че напуснала общността си, оттеглила се и заживяла с други души, които могли да осъзнаят нейната истинска същност и да ѝ отговорят с любов и радост.

Кажете ми, били ли са трансформирали воалите нейния характер? Не, **с помощта на своя „ментор”**, тя свалила своите воали, когато била убедена от „ментора” (**БОЖЕСТВЕНОТО-ЖИЗНЕНО СЪЗНАНИЕ**), че това е правилната постъпка. Докато сваляла различните слоеве воали, тя се приближавала все повече и повече до задълбоченото опознаване на **Реалността – Душа**, скрита от воалите (нейният характер).

Сигурно вече разбирате, че човешката „личност” е като умствено-емоционална паяжина, приличаща понякога на мръсно було на групови взаимодействия между магнитното „привличане/свързване” и магнитното „отблъскване/отхвърляне”. Духовното развитите хора могат да видят това мръсно „було” върху хората, чийто език е груб и чиито мисли се въртят единствено около земните действия на егото.

Обратно, когато човек загърби примитивните нива на земни мисли и реакции, кожата започва да просветлява и светлината засява през очите. Докато „земната личност” отмира неусетно, тялото става „по-одухотворено”. Това се вижда ясно от хората, които са дарени с духовни възприятия.

Не се плашете от бъдещото отдръпване от земната умствена нагласа. Ще я преодолеете малко по малко, с безгранично облекчение. Вашата истинска цел в живота ще става все по-ясна и решимостта ви да я постигнете ще се засилва все повече.

Може да възразите, че не се ангажирате често на умствено или емоционално ниво с магнитни емоционални мисли и чувства. Но когато проучите вашите спонтанни мисли ще се убедите, че през целия ден сте изцяло завладени от магнитно „привличане-свързване” и магнитно „отблъскване-отхвърляне”! Умът ви нашепва непрестанно коментари и оценки, критики, желаниа, нежеланиа, реакции на ръба на презрението или отхвърлянето, копнеж за определени неща и страхове, че копнежите няма да бъдат удовлетворени, борба за успех и раздражение или гняв към онези, които стоят на пътя към този успех.

Случва се този, над когото егото упражнява контрол, да влага в молитвата си вяра и копнеж. Но ако незабавно след молитва, срещайки някой, за да се получи утехата на човешката симпатия, той се оплаква от травмата току що представена пред „Бог”, за да бъде разрешена по правилния начин, то формата и силата на съзнанието, освободени при молитвата, „молбата, вярата и копнежът” се обезсилват от самосъжалението.

Умът обикновено е блато, тресавище на конфликтни идеи. При стрес човек може да се бори да се фокусира върху животворни утвърждения или схващания, но като игриво кученце, подхвърлящо хартиен плик, пълен с въздух, този стремеж скоро бива пометен от ума и натоварващата мисъл, която човек се опитва да избегне, отново поема контрол. И процесът в ума продължава по същия начин, напред – назад, докато човек копнее да се измъкне от конфликта.

Вашият вътрешен диалог вероятно протича по следния начин: „Не искам да ставам. Не искам да закувам. Не искам да правя сандвичи, не искам да ходя на работа, не искам да срещам този или онзи днес, не искам да пера, не искам да правя едно, второ, трето.”

И така през целия ден неудовлетворените хора се молят за „отхвърляне на живота”.

Вместо умственото оплакване, диалогът може да протича като „Не се чувствам настроен за ...”

Всички тези чувства идват от егото, отхвърлящо действията, които се възприемат като скучни, неудобни и натоварващи.

Обратно, може да се събудите и да си кажете или да помислите „Събота е, трябва да побързам да се облека и да отида на пазар, защото има неща, които трябва да купя. Трябва да си взема малко ягоди, преди да са свършили. Трябва да се опитам да купя нещо изгодно. Ще помоля съпруга ми за малко пари. Надявам се да видя Патрик, когато отида в офиса му. Искам новият шеф да ме хареса, така че ще работя много старателно и ще опитам да му се харесам. Надявам се съпругът ми да купи нова кола. Сигурна съм, че мога да намеря място за паркиране, стига да остана позитивна. Надявам се да получа бонус.”

Всички предходни идеи произтичат от импулсите на егото-свързване. „Аз искам”.

Бихте могли също да свържете заедно няколко чувства на „свързване” и „отхвърляне”:

„Надявам се децата ми да заспят рано, за да успея да си почина. Мразя да ме молят за вода и да искат да им чета, когато съм толкова уморена, но трябва да съм добра майка и да прекарвам известно време с тях.” „Надявам се”, „да успея”, „трябва”, „добра майка”, „да прекарвам известно време” са свързани чрез магнитното привличане-свързване. Това са нещата, които „желае” за себе си. Тези мисли произтичат и от страха – страхът да не бъдете помолени да направите повече, отколкото ви се иска в дадения момент. Страхът да се провалите като майка. Страхът е директен импулс, предизвикван от егото, което изисква да покривате определени стандарти, за да сте приети от себе си и останалите, въпреки да разбира много добре, че не желаете!

С развитието на цивилизацията магнитните импулси на свързване-отхвърляне са станали толкова сложни и преплетени, че е трудно да се различат и разпознаят. „Мразя когато”, „молят за вода”, „искат да им чета”, „толкова съм уморена” са чувства на магнитно отхвърляне/отблъскване и тъй като се изисква повече енергия, за да се отхвърля и отблъсква, отколкото за да се приеме и осъществи връзка, вътрешният конфликт в крайна сметка ви кара да се чувствате още по-обезсърчени и уморени, дори виновни, но неспособни да намерите сила да направите онова, което действително дълбоко в себе си желаете: „да прекарвате повече време с децата си, да им четете и да се грижите за тях”. Това би ви дало усещане за удовлетворение и добруване, защото на дори още по-дълбоко ниво знаете, че по този начин усещате и показвате любов - докато всички „желая” и „не желая” са обвивка, скриваща чувството на любов. Когато сте в хармония със своите най-съкровени възжелания и чувствате и изразявате „любов”, то вие действително сте спокойни и щастливи.

Същевременно обърнете внимание, че в този вътрешен монолог, който протича през цялото време при грижовните майки: „Трябва да прекарвам повече време с тях” е извод, почерпен директно от **БОЖЕСТВЕНОТО-ЖИЗНЕНО СЪЗНАНИЕ**. Но вие вероятно смятате, че е гласът на съвестта ви, която ви казва какво да правите.

Вероятно започвате да разбирате, че вашият ум и емоции са като бойно поле, където сблъскващите се идеи се менят толкова често, че вие изобщо не осъзнавате какво си причинявате. Умът ви е като люлка. Вашите вярвания, мнения, реакции се променят съгласно промените във взаимоотношенията и средата. Люлка на харесвания и нехаресвания, неприязън и приятелство, собственически чувства и отхвърляне. Цялата тази смесица произтича от повърхностното разбиране за всичко, което в действителност се случва във вашата среда под повърхността. Вие сте като лодки, плаващи в морето. Можете да видите небето, но нямате никаква представа за израстването, движението и животът, които се осъществяват под кила.

Това означава, че дори да си мислите, че сте свързани с някого истински, под повърхността и зад приятната фасада приятелят ви може да е самотен във ваше присъствие и да копнее да бъде разбран, да му бъде говорено с по-голям такт и съчувствие, по-подходящи за неговите потребности, както и за вашите.

Да вземем следния пример. На пръв поглед изглежда напълно безобиден за вас и останалите, но анализът показва, че е всичко друго, но не и безвреден.

„Надявам се тази лоша жена да не дойде на работа днес.”

Първо, за да кажете подобно нещо, **във вашето скрито съзнание** вие вече сте оценили поведението ѝ и сте я заклеили заради проблемите, които предизвиква с лошия си нрав. Окачали сте етикет на шията ѝ – „жена с лош характер”. Създали сте съзнателна енергийна сила, носеща нейното име. Това не е за нейно добро. Вие „желаете” магнетично (не духовно) тя **да отсъства от работа**, за да стане животът ви по-приятен. Чрез горното изречение вие показвате, че сте изцяло в капана на „егото”, тъй като и за миг не сте помислили дали тя не страда от личностен проблем, скрито заболяване, нещастие, финансови неуредици, които я карат да бъде избухлива. Надеждата да отсъства от работа по същество е „проклятие над нея”. Ако мисленето ви е достатъчно емоционално заредено и мощно, тя вероятно ще усети отрицателната енергийна сила на съзнанието и внезапно ще се почувства прекалено зле, за да отиде на работа!

Същият принцип важи и за разрастването на емоционалното напрежение при нервни срывове.

При възникването на емоционално напрежение, умът и емоциите започват да се надпреварват с магнитно-емоционалните чувства на „отхвърляне – отблъскване – отвращение”. Човек си мисли непрекъснато: „Не мога да се справя”, което е отхвърляне и пряко отрицание на всяка налична енергия, с която лицето разполага, за да се справи с кризата. „Не мога да го понеса” също отрича силата на личността. „Мразя това, което ми се случва”, „Мразя този човек заради нещата, които ми причинява”, „Ужасно е, че трябва да променя начина си на живот”, „мразя, отказвам, отричам, възразявам, противопоставям се, не заслужавам”. Особено зловредната форма на съзнанието (мисъл) „Ще си отмъстя” е смес от магнитно – свързване – отхвърляне. Всъщност „съзнанието” зад това изречение е:

„Ненавиждам него и стореното от него толкова много, че ще му го върна. Ще му причиня същото, което той ми причини. Ще го накарам да си плати!”

Това е чисто отмъщение. Отмъщението е бумеранг, който се връща по магнитен път, обричайки човека, който си мисли това, на някакъв вид страдание. Ако човекът е на Пътя на Христовото Съзнание, това ще му предаде и много важен урок. Всички тези гореописани мисли и чувства, включително убийственото отвращение водят до нервни и дори физически срывове.

Вероятно сред четящите тези Писма има такива, които си спомнят моя сблъсък със смокиновото дърво край Витания. Бях гладен и сглуших като потърсих смокини извън сезона. Когато не намерих плодове, казах на дървото „нека никога не вкуси отново от твоите плодове”. И дървото изсъхна до корен, умирайки до следващия ден, за голямо смайване на Петър.

Това бе времето, когато аз, като Исус, бях напълно безотговорен при използване на моята „умствена сила” и причинявах беди, за които после съжалявах. (Обясних подробно истинските причини за инцидента в **Писмо 3.**) Въпреки това, когато говорех на моите ученици, използвах този пример като предупреждение за силата, упражнявана от ума над живите същества.

Освен това нека стане ясно, че на този ден наказах и прогоних лихварите от храма и опозорих публично писарите и фарисеите. Всички тези действия бяха магнитно—емоционални импулси на свързване – отхвърляне. **Нарочно подпечатих предстоящата ми смърт чрез разпъване на кръст.** Знаех точно какво правя, защото животът ми на земята приближаваше към своя край и, честно казано, няхах търпение да напусна вашия свят.

Когато хората стъпят за пръв път на духовния път и потърсят „По-висша Сила”, много от тях се обучават от учители за „самопомощ”, за да задълбочат магнитно-емоционалните мисли на свързване, макар че подобни учители нямат представа, че техните инструкции служат за засилване на мощта на егото.

На Духовния ученик се казва: „Ако медитирате, „Бог” или „Силата на Подсъзнанието” ще ви помогнат да задоволите всички свои потребности”, „Ще си представя къщата, която искам и знам, че ще я получа”, „Ще си купя дрехите, от които се нуждая и вярвам, че някак ще намеря парите за тях”. Фокусът пада върху „вярата” и върху получаването на потребното или желаното.

В началото на промяната на съзнанието и при упражняване на вярата, такива ученици в действителност усещат големи ползи. Желаните предмети идват в техния живот, вратите пред тях се отварят, те постигат успех. Този феномен разкрива, че материалните пространства на тяхното съзнание стават по-одухотворени и в резултат на това се наблюдават подобрения. Животът става по-малко труден.

Но вашият живот трябва да изразява всяко ниво на съзнанието ви – ум, емоции, тяло.

Когато овладеете физическите измерения на вашето съзнание, следващото духовно приключение е в царството на емоциите. По тази причина внезапно, сред цялото изобилие, в по-рано стабилното ви емоционално състояние задухват ветрове и започва да вали, което създава много по-големи нещастия от всякакъв вид. Те могат да възникнат под формата на загуба на член на семейството, здравето или притежанията, внезапни спънки от всякакъв вид в много области на живота ви. В такива моменти много от вас губят предишната вяра. Отсичате: „Позитивното Мислене не действа!”.

Да, позитивното мислене само по себе си няма ефект; нито „силата на вашето подсъзнание”, тъй като тя е само елемент от цялостното духовно човешко същество. Когато емоциите ви се разпалят, се налага да изследвате цялото съзнание, вашите вярвания, чувствата ви към вас самите и другите, вашата вяра в духовното измерение. Изследвайте дори смисъла на смъртта и последващия живот в по-висше измерение. Това е изключително болезнен момент в живота на хората. Всички преживяват такива бурни моменти под една или друга форма.

Това може да е време на огромно вътрешно израстване и доближаване към щастието или безкраен период на горчивина и обида. Това е моментът да се пробудите напълно и да осъзнаете, че резултатът от преживяванията ви зависи изцяло от вас. Не от късмета или съдбата, а от вас самите - или чрез самостоятелна работа, или чрез отдаденост и постоянни молитви, заедно с **Божественото Съзнание**, до достигане на върховното щастие.

В такива моменти човек бива предизвикан и да използва ума си конструктивно, опитвайки се да достигне до най-висшата мъдрост и идеали, с които да овладее емоциите.

Разликата между реагиращата мисъл, възникваща от импулсивните реакции на егото към неудобни ситуации и съзидателната, интелигентна, проникновена мисъл ще ви стане ясна.

Когато това се осъществи и изводите се приложат в ежедневието, самоовладяването е близо.

Само учителите, които ви превеждат през всички нива на самоосъзнаване, разкаianie, пробуждане, промяна на умствените и емоционални нагласи, издигане в още по-висшите духовни честоти на вибрация до достигане на действителното „**осъзнаване на Бог**” – са истински **Учители на Истината**. Те могат да ви изведат до Царството Небесно.

Ако първото ниво на развитие, търсенето на материално удовлетворение чрез позитивно мислене, ощастливяваше напълно търсещите и им донасяше всичко, за което са мечтали, целият свят вече щеше да е приел вярата на „позитивното мислене”.

То обаче е само начална точка на духовното пътешествие на по-рано латентната душа и не трябва да се отхвърля или критикува. Психиката се пробужда за факта, че отвъд земното измерение има едно духовно измерение, наречено „Бог”, „онзи на небето” или „всемирна сила”, която отговаря на молитвите. Помнете, че говорим за „съзнание”. Психиката започва да осъзнава, че животът е нещо повече от ежедневните занимания и иска да усети „него, каквото и да то”, защото лишенията в дадена сфера - здраве, финансови блага, щастие, любов и др. я карат да търси помощ.

Тук виждаме действието на същото магнитно – емоционално свързване. „Искам”. Когато обаче пробуждащата се психика започне да наблюдава какво се случва в ума и емоциите, чрез нейния филтриран контакт с „**ЖИЗНЕНОТО СЪЗНАНИЕ**”, тя тръгва да „съзира” някои от магнитно–емоционалните действия на „свързване–отхвърляне”, в които е въввлечена. В крайна сметка тя ще стане достатъчно просветена, за да отбягва чувствата на „завладяване – отблъскване” и ще се моли за помощ да ги преодолее. Обикновено в такъв момент от живота на човека идва правилният за душата му **Учител**. Ако душата е минала по този жизнен път многократно, тогава ще се появи **Учител**, който е достатъчно развит да изведе търсещата душа от оковите и затвора на импулсите на егото напред към **Светлината**.

Помнете, че подходът ви към другите трябва да щади тяхното „его”. То е единственото средство за вътрешно оцеляване, докато не добият истински и въздействащ поглед върху **Божественото Съзнание** и осъзнаят също, че крият в себе си източник на сила, енергия и вдъхновение, надхвърлящ тях самите.

Трябва също да осъзнаете, че при индивидуализиране в телесна форма и упражняване на умствено-емоционална дейност, вие се подчинявате на законите на съществуването. Дадена ви е самоличност и идентичност, и безграничен потенциал да достигнете **Христовото Съзнание** и трябва да заплатите цената за тях.

Вероятно при много прераждания (докато не станете достатъчно просветени в рядко срещаната наука „себепознание”) ще преминавате през капризите и многобройните усложнения на живота и взаимоотношенията. В много предишни животи може да сте правили възмутителни неща, смятани от другите за „въплъщение на греха”. Но тези окултни личностни преживявания са допринесли да се озовете там, където сте днес, по отношение на духовните възприятия. Следователно трябва да можете да приемете, че не съществува никакъв „грех”, нито срещу „Бог”, нито срещу другите. „Егото” може да има пълен контрол и да постъпва осъдително само защото „душата” все още спи в тежките обгръщащи окови на магнитната идентичност. Когато случат е такъв, не е възможно да убедите въпросния човек, че е постъпил зле спрямо другите. Няма го

вътрешното просветление от **Светлината**, което да му покаже по-добър начин на живот. **ТЯ** е напълно блокирана от магнитното съзнание на егото. Но болката, която изпитва подобен човек (тъй като всичко, което причинява на другите, му се връща в пълен размер, че и отгоре) накрая ще го накара да се замисли върху съществуването, а задаването на въпроси е начинът да се получат отговори от „**БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ**“.

Започнах тази част като посочих, че хората вярват, че могат да бъдат преобразени от „Духа“.

Сега вече разбирате защо казах, че „няма нищо, което да бъде преобразено“. Няма нищо „истинско“ или „вечно“ в личността. Съществува велика потребност тя да се преодолее, за да се **разкрие вътрешната Божественост**.

В Палестина нарекох процеса „да си мъртъв за себе си“, което се оказа плашещо изявление. Поради него много хора се отказаха да стъпят на пътя, който води към най-висшите духовни измерения. И да, тази последна стъпка в процеса на преодоляване действително прилича на смърт. Човек губи съществена част от своето човешко/земно аз, докато преминава през него, но облекчението и вътрешното спокойствие, изпитвани след като най-накрая битката приключи, са неописуеми. Радост изпълва сърцето. В тишината на ума настъпват истинска сигурност, отдих и спокойствие. Най-после битката за личен контрол е приключила. Човекът става „господар“ на себе си. Следва време на духовен отдих и възстановяване.

По-късно идва ред на навлизането в ново измерение на „съществуване“.

Нищо в човешкия свят няма същото „значение“ както преди.

Хората ви критикуват? По-рано магнитната индивидуалност би ви накарала да се ядосате поради собствената си несигурност и потребността да изглеждате идеални на всички, за да получите одобрение. „Ако не получиш одобрение,“ - е нашепвало егото - „как ще оцелееш? Какъв би бил животът ти?“

Когато гласът на „егото“ заглъхне, няма нужда да търсите сигурност, защото сте в БЕЗОПАСНОСТ! Знаете, че сте пазени, поддържани, подхранвани, защитавани, изцелявани от „**БОЖЕСТВЕНОТО–ЖИЗНЕНО СЪЗНАНИЕ**“, без значение какво мислят другите за вас. Радостта, веселието, щастието, личното удовлетворение и доволството са във вас. Всъщност вие вече не изпитвате потребност да сте различни.

Само че вече сте част от „различното“ и когато **Светлината** ви изпълни, вие ще искате да предадете на другите всичко, което „**БОЖЕСТВЕНОТО–ЖИЗНЕНО СЪЗНАНИЕ**“ влива във вас във всеки момент от деня, тъй като вие сте в постоянен контакт с това красиво измерение вътре във вас.

Вече няма да отхвърляте характера на другите, всеки ще получава одобрение от вас, ще осъзнаете, че всеки се нуждае от любов и ще разполагате с много любов, която да дадете. Повече няма да правите усилие, за да „обичате безусловно“. Това ще се получава спонтанно.

Каквито и недостатъци да имате, каквито и грешки да допускате в отношенията си към другите в резултат на остатъците от „егото“, те ще ви се разкрият, но не се страхувайте от самопознанието, а вместо това го приемете с любов и благодарност. Ще откриете, че признаването и приемането на отрицателните човешки реакции у вас е едновременно благотворно и изцеляващо. С удоволствие ще приемате и поемате отговорност за допуснатите грешки и когато намерите „любещия път“, ще се освобождавате от тях. Ще почувствате вътрешно спокойствие знаейки, че сте овладели още нещо ценно, което ще ви е от полза, когато пак се изправите пред предизвикателствата на живота на земята. Времето за дълбоко разкаяние е отминало, тъй като вече е изпълнило целта си да ви освободи от магнитните емоционални реакции към живота, които са ви причинявали страдания в миналото.

Вече сте влезли в това, което нарекох „Царството Небесно“, когато бях на земята. Всичките ви потребности ще бъдат задоволени и вие ще **ЗНАЕТЕ**, че всички ваши бъдещи потребности също ще бъдат задоволявани почти спонтанно. Това знание ви държи в непрекъснат контакт с **„БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ“** и ви дава дълбоко усещане за сигурност. Със спокойствието и тишината идват радостта и щастието и ново усещане за неувяхващо добруване. Леките, хроничните и дори неизлечимите болести ще преминат и вие ще навлезете в нова фаза на съществуване. Всеки път, когато овладявате урок, оставяте нещо от човешкото измерение зад себе си и се придвижвате напред в по-висшите честоти на духовно съзнание.

Аз ви описвам наградите, които ви очакват, когато се преборите със и преодолеете магнитните емоционални връзки на „привличане/свързване – отхвърляне/отблъскване“. Именно те ви дават индивидуалност в началото, но се превръщат в окови на душата, от които трябва да се освободите, за да излезете от кръговрата. Кръговратът е продължителността на настоящия ви човешки живот, който се завърта непрекъснато и ви връща към неприятни преживявания. Когато най-накрая успеете да извисите по дух вашите магнитни емоционални реакции към живота, кръговратът ще забави скоростта си; тогава внезапно ще откриете, че сте почти неподвижни и ще започнете да усещате красотата на живота, който описах по-горе. Бих искал да мога да премахна този товар, наложен ви от вашето земно човешко съществуване. Знам за вашите страдания, моментите ви на отчаяние, тъгата ви в самотната нощ, часовете ви на умствен и емоционален смут. Когато навлизам в честотите на вашето съзнание, за да предам моите съобщения и да разбера какво трябва да ви бъде казано, аз опознавам вашите земни условия. Тези думи са моят отговор на вашите най-неотложни потребности в сферите успокоение и изцеление.

Не се съмнявайте, че тези думи идват от мен. Намерете утеха в тях и **ЗНАЙТЕ**, че ако ги изучавате, те ще носят с времето дълбоко просветление на душата ви, което ще доведе до жадуваните промени във вашия живот и собственото ви аз.

КАК ДА МЕДИТИРАТЕ

Когато медитирате, заемете най-удобното за вас положение. Не трябва да се поставяте във физически неудобства. Успокойте се и се отпуснете. Кажете си, че трябва да се отпуснете и освободете вашите крайници, включително главата, врата, лицето в състояние на пълна неподвижност.

Подчертавам: постепенно медитацията следва да стане толкова лесна, както да се отпуснете в дрямка. Целта на медитацията е да позволи на цялото ви съзнание да премине отвъд границите на интелекта и логиката.

Някои духовни учители ще ви кажат да си „представите...“. Каквото и да ви е казано да си представяте, можете да сте напълно уверени, че не ви се помага да стигнете донякъде, освен до границите на въображението на вашия собствен мисловен процес.

Този метод на „медитация“ ще ви донесе облекчение от мислите и натиска, който оказва вашето его. В света на въображението егото може да (или да не) остане бездейно.

Преди да започнете медитация се подгответе, като осъзнаете напълно, че ви предстои да осъществите контакт с **„БОЖЕСТВЕННОТО СЪЗНАНИЕ“**, едновременно във и извън, надхвърлящо вашето съзнание. **ТО** е също там следователно във и около вас. Помислете си точно какво означава това.

Помнете винаги, че това, ЗА КОЕТО МИСЛИТЕ е това, за което ще се настроите.

Вашите мисли са „прожекторите“, осъществяващи контакт с търсеното от вас.

Помнете, че всяка „мисъл“ има своя собствена честота на вибрация в съзнанието. Вярвайте, **знайте** това, защото е истина. Колкото по-одухотворена е мисълта, толкова по-високи са честотите на вибрация.

„Формите на съзнанието“, възплътени в думите, не са видими, а са „специфични създания на битието“.

Те носят в себе си живота на съзнанието. Те са магнитно предопределени да харесват „формите на съзнанието“. Сходните неща се привличат.

Мислете за „куче“, представете си какво това означава и мислите ви ще се настроят към кучешката раса.

Мислете **„ВСЕМИРНО СЪЗНАНИЕ“** или **„БОЖЕСТВЕН ЖИВОТ“** с ясно разбиране какво означава това за вас и вашите мисли ще бъдат насочени към **„ВСЕМИРНОТО СЪЗНАНИЕ“ - БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ.**

Ако сте разбрали напълно всичко, което се опитвам да кажа, вие ще ЗНАЕТЕ, че медитацията ви достига своята цел.

Бъдете сигурни в това и ще усетите, че вярата ви укрепва.

Вярата ви е слаба, защото вие само се надявате, или желаете, или „искате“ по магнитен път да се настроите към **ЖИЗНЕНОТО СЪЗНАНИЕ**, защото се надявате да извлечете ползи от упражнението.

Не виждате ли колко „земен“ е подобен подход към ОНОВА, КОЕТО ВИ Е „ДАЛО ЖИВОТ“?

Дали изразява почит? Дали подобава на лицето, което търси истински контакт и очаква да го осъществи?

БЕЗГРАНИЧНОТО ВСЕМИРНО СЪЗНАНИЕ не е митичния „Бог“ на небето, описан в Стария Завет.

То е **Безкрайната Мощна Реалност**, която присъства навсякъде, проявявайки **Своята** собствена съграждаща, интелигентна, развиваща се, любеща грижа към всичко, което **То** е сътворило.

Трябва да осъзнаете, че Това е, към което постепенно ще се доближите, докато все още сте на земята, след като достигнете най-високите измерения и вашите магнитни емоции са изчезнали не само от ума ви, но и от вашето подсъзнание и от вашия слънчев сплит.

Преди всичко ще влезете в контакт с **БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ БАЩА –МАЙКА**, който е винаги активен в цялата ви система и във вселената.

Помнете, че **ТОЙ** е в равновесие в **безкрайното всемирно измерение** и е активен в света.

„**Бащината дейност**“ поставя целите. „**Майчината любов**“ посочва пътя, по който ще се осъществяват плановете, за да се даде най-висшето благо на това, което се приспособява, или изцелява, или защитава.

(Безброй хора ще кажат, че тези изречения са плод на въображението. Те могат да се подиграват колкото желаят. Тези, които успеят да осъществят контакт с **„Жизненото Съзнание Баща–Майка“**, другото име на **БОЖЕСТВЕНОТО ЖИЗНЕНО СЪЗНАНИЕ**, обозначаващо неговите двойствени качества – ще се убедят, че предходното е точно описание на духовната еволюция, която следва след подобен контакт.)

Да се върнем към медитацията.

Първо, преди да опитате да навлезете в състояние на медитация, наизустете следната молитва, така че думите ѝ да станат част от вас.

Когато се отпуснете напълно, започнете медитацията с нея. Кажете молитвата бавно и си представете ясно смисъла на всяка дума, за да успеете да навлезете в съзнанието ѝ, за да позволите на енергетичното съзнание на думата да проникне в най-дълбокото ви собствено аз. Докато казвате тази молитва, за предпочитане е очите ви да са затворени, а погледът издигнат към средата на челото.

БОЖЕСТВЕН ЖИВОТ,

**Ти си живота ми, моята постоянна подкрепа, моето здраве, моята защита,
съвършения отговор на всяка моя потребност и
моето най-висше вдъхновение.**

Моля те да ми откриеш Твоята истинска Реалност.

**Знам, че ВОЛЯТА ти е да бъда напълно просветлен, за да мога по-добре да осъзная
Твоето Присъствие в мен и около мен.**

**Вярвам и знам, че това е възможно. Вярвам, че ти ме защитаваш и подкрепяш със
съвършена ЛЮБОВ. Знам, че моята крайна цел е да ТЕ ИЗРАЗЯВАМ.**

**Говорейки ТИ знам, че възприемаш думите ми напълно, защото си
ВСЕМИРНАТА ЛЮБЕЩА ИНТЕЛИГЕНТНОСТ, която така чудесно е създала този
свят и го въплъщава във видима форма.**

**Знам, че когато ТЕ моля да ми говориш, аз изпращам лъч духовна светлина в
твоего Божественото Съзнание и докато слушам, ТИ ще проникнеш в моето човешко
съзнание и ще дойдеш все по-близо до все по-възприемчивите ми ум и сърце.**

Поверявам себе си и своя живот на твоята закрила.

(Всеки път, когато визуализирате и казвате тази молитва, вие създавате **форма на духовно съзнание**, която ще става по-силна и все по-извисена в честотите на вибрация, докато истинското значение на молитвата не навлезе в ума и сърцето ви и възприятията ви не се възвисят.)

След молитвата се отпуснете още повече и оставете ума си възможно най-празен. Ако нахлуят мисли, си повтаряйте тихо „**Божествен Живот**“ или „**Живот Баща–Майка**“ и отново успокойте ума. След много месеци на искрена медитация, може да почувствате тялото ви да подскача внезапно, като човек, който, унасяйки се в сън, се стряска изведнъж. Ако това ви се случи, бъдете благодарни: вашето съзнание пробива бариерите, създадени по-рано от вашия ум, които капсулират душата ви.

Когато почувствате, че навлизате в по-дълбоко измерение на съзнанието, толкова дълбоко, че едва дишате, знайте, че сте започнали да постигате целта си. В края на вашата медитация, винаги благодарете радостно и с признание.

Помнете, че нищо, което мислите, казвате или правите не може да омаловажи по някакъв начин това, което е „**Жизненото съзнание Баща–Майка**“.

Въпреки това, всяко недоверие ще издигне бариера между вас и **Бащиния–Майчин живот**.

Искам да ви предупредя: когато опитвате да успокоите ума и мислите си, може да се почувствате недобре, физически отпаднали и дори притеснени. Това е така, защото (първоначално) ще се сблъскате с черната стена на вашето собствено „съзнание“, което може да е изключително смущаващо и дори болезнено.

Благословете опита и помолете **„Бащиният живот“ да проникне в съзнанието ви следващия път, когато медитирате.**

После станете и сложете край на това преживяване.

Когато откриете, че най-после навлизате в тишината, тогава отдъхнете спокойно, знаейки, че вече сте пристъпили в онова, което може да се нарече „светая светих“, защото най-накрая вие постигате контакт с **„Бащиния–Майчин живот“** във вас. Ще отнеме време това изключително духовно усещане на Тишината да стане ежедневна практика.

Помнете, че носите товара на цял един живот под господството на егото, от който товар трябва да се освободите и да го премахнете.

Без значение какво усещате или разбирате при вашата медитация, когато излезете от нея, очаквайте да усетите разликата във вашия живот. Не забравяйте, че очакването е форма на „съзнанието“ и когато „очаквате“ вие отваряте път, по който желаното от вас да бъде привлечено в съществуването ви по магнитен път, от каквото и да се нуждаете или каквото и да трябва да преодолеете.

Ако не чувствате новооткрито просветление на духа въпреки вашите искрени очаквания, не отричайте промените и не се съмнявайте във възможността за тях.

Помнете, че вашето съзнание е електромагнитно, от същата субстанция като вашето физическо тяло и е основата на всички преживявания във вашия живот. Продължете да очаквате. Постъпвайки така вие увеличавате силата, енергията на вашите „очаквания. Те са форми на съзнанието“, които ще привлекат към себе си проявлението на всичко, за което копнеете. **„Жизненото Съзнание Баща–Майка“** може да бъде привлечено по магнитен път в индивидуалното ви съзнание само чрез вяра, искрено очакване и желание да се настроите към прочистване на вашите магнитно–емоционални импулси на „свързване–отхвърляне“.

Колко от вас в момента медитират по този начин и излизат от медитация **в ОЧАКВАНЕ** на промени?

Колко от вас се обезкуражават, когато са почувствали известна промяна, но след това не се е случвало нищо за известно време?

Спомнете си, че ви обясних как сте изложени на ритмите на „висини“ и „спадове“. Когато сте в моменти на „спадове“, притокът на Божествения Живот в системата ви се понижава, а също и честотите на вибрация на вашето съзнание. В резултат на това, контактът с **„Жизненото Съзнание Баща–Майка“** е почти невъзможен през такива моменти в началото на вашето търсене. В началните дни на пътя ви към **Истината**, по време на медитация вие до голяма степен сте в контакт с вашето подсъзнание и ще откриете, че има дразнеща повторна поява на всички стари негативни мисли и спомени, които сте считали за преодолени.

Когато навлезете във вашите „висини“, духовното ви аз ще се възроди и вие ще се възрадвате от това. Вашите медитации ще са по-позитивни и продуктивни при контакт с **„Жизненото Съзнание Баща–Майка“**. Ако упорствате и покажете кураж да си налагате самодисциплина в моментите на „спадове“, както и в добрите моменти, в крайна сметка ще се убедите, че „спадовете“ стават все „по-малки“ и всяка форма на предишна депресия изчезва.

Помнете, че всеки момент на „молитвено съзнание“ ви доближава по-близо до целта, макар и да не си давате изобщо сметка. Бъдете сигурни, че се случват определени неща в името на вашето върховно добро – вярвайте в тях.

Когато бях на земята, казах:

Дошъл съм да ви дам СВОБОДА!

Дошъл съм да ви донеса „ПО-ПЛОДОТВОРЕН ЖИВОТ“!

Тайната на вашата умора, изтощение, непоследователност, страх, отчаяние, депресия се крие във вашите магнитно–емоционални реакции на „свързване–отхвърляне“ към живота и подсъзнателните нагласи, които понякога поемат контрол и ви въвличат в ситуации, които никога не сте възнамерявали да създавате. Поради тези „естествени импулси на личността“ вие със сигурност не сте свободни, вие сте под контрола на магнитно–емоционалните връзки, едновременно във вашия съзнателен и подсъзнателен ум. **Вие живеете в капана на Егото, което ви е дало индивидуалност и ви е заключило в оковите на емоционалните реакции към живота.**

Въпреки това идва момент за искрения и упорит търсач, лицето, което щастливо следва пътя на „Христовото Съзнание“ – **ХРИСТОВИЯ ПЪТ**, когато медитира и пробива магнитно–емоционалните области на ума, да получи просветление: то се отпечатва в най-високите области на мозъка под черепа. Новото знание се отпечатва в нови клетки.

Това е непрекъснат процес и вие вероятно ще усетите как „отварянето“ протича в мозъка ви.

Сега вие започвате да оперирате все повече и повече в над-съзнателния ум. Това дори е още по-добър контакт с „**жизненото съзнание баща–майка**“, докато дойде моментът, в който вече не можете да търпите мислите и чувствата на „егото“ да доминират над вашето обикновено всекидневно съзнание и се прехвърлите в „смъртта на себе си“, която е пълното себеотдаване. Когато това се случи, „**жизненото съзнание баща–майка**“ ще изпълни зрението ви до изключване на всичко останало. Ще навлезете в „честотите на съзнанието“ на онова, което на земята нарекох „царството небесно“. Тази фаза се характеризира с постепенно оттегляне от начина на живот, който сте харесвали по-рано. Мисловният ви живот ще стане още по-чист и вие ще усетите, че реагирате на ситуации, събития и хора по по-неутрален начин. Макар че може да сте емоционално по-малко засегнати от преди, вие вече ще сте сред първите длъжници на вълните на онова, което наричате „безусловна любов“. Ще правите всичко от гледна точка на насърчаване на най-висшето добро във всеки, което означава: в името на неговия растеж, изхранване, изцеление, защита, задоволяване на истинските потребности в система на законност и ред. Ще обичате по-дълбоко, отколкото преди, но няма да е останало нищо от „човешката“ чувствителност, която може да причини толкова много грешки при общуване и действие.

Когато сте достигнали истинско вътрешно познание, вие ще успеете да се освободите от вашия емоционален багаж, да медитирате и да се осланяте на „**жизненото съзнание баща–майка**“ и ще почувствате новата енергия да навлиза във вашата система, давайки ви нови сили. Ще се смеете, ще сте по-игриви, ще намирате щастието в малките неща, ще обичате света, ще усещате прилив на благодарност за всяка малка благословия във вашия живот. Ще откриете, че тези благословии се умножават и разпростират всекидневно по пътя ви.

Как се държи човек, който е извоювал своята свобода от „егото“?

В крайна сметка такъв човек е изцяло свободен от страха. Съществува абсолютна сигурност, че където и да се намира, той е защитен. Макар че би могло да преживява потенциално опасни ситуации, той ще излиза от тях без дракотина. Човекът ще знае, че няма никаква нужда от меч или оръжие, за да се защити. Той е предпазен от всяка негативна случайност, където и да е.

Той не се бои от болести, защото знае, че всяко сътворено в тялото му средство, което го поддържа здрав, е напълно функционално и работи ефективно.

Той ще знае, че никога няма да му „липсват“ нещата, потребни за щастлив и удобен живот. Човекът непрекъснато ще слави и благодари на „**ЖИВОТА БАЩА–МАЙКА**“ за всички неща, които вече е получил и ще получи в бъдеще.

Той знае, че ще бъде насочен към точното място и в точното време.

Той също знае, че може да помоли за всичко потребно и отговорът ще дойде бързо.

Но желанията ще възникват в неговия духовно просветлен център и той никога няма да иска нещо с егоистична цел, а винаги ще се моли за същите добрини за неговата среда, общност, семейство, приятели.

Умът му ще е свободен от предрасъдъци, знаейки, че ИСТИНАТА е безкрайна и дори и да е просветен, винаги има допълнителни измерения за изучаване. Това прави живота във всяко измерение, дори в Небесните Владения на съзнанието, толкова вълнуващ и целеустремен.

Във всекидневния си живот човекът ще е просветена душа, пробудила се с ум, изчистен от всичко, освен от възхвалата и благодарността. Накрая той ще разбира задачите, които го очакват и ще благодари за енергията и желанието да ги изпълни. Той ще пристъпва към тях без вътрешна съпротива и неохота.

В резултат на това отношение във всекидневието, той няма да губи енергия за съпротива под някакъв вид и форма. Ако има специална причина да отхвърля някое предложение или ограничение, той ще прави това спокойно и разумно, без магнитно-емоционалните чувства на раздразнение и отхвърляне.

Той се превръща в безпристрастен наблюдател, извършващ точното нещо в точния момент.

Той владее душата си спокойно, очаквайки вдъхновение, очаквайки отварянето на точната врата, очаквайки потвърждение, че всички намерения на божествената воля действително са били правилно предадени на самото му същество чрез силата на ума, сърцето и енергията му.

Той става истинско човешко същество, проявяващо „**Жизненото Съзнание Баща–Майка**“.

Мъжът се сдобива, между другото, с определени женски черти на всемирна любов и става възплъщение на Интелигентната любов или на Любещата интелигентност.

Жената усвоява по-мъжествените характеристики на сила и верен усет за посоката.

Ако някой човек се нуждае от инструкции, той/тя ще покаже любеща интелигентност и човекът ще бъде възвисен от неговите/нейните думи. Ако е необходимо изцеление, той/тя ще демонстрира интелигентна любов и човекът ще бъде изцелен.

Това е целта, към която ви вода с любов.

Пътят към Христовото Съзнание е отбелязан в тези ПИСМА.

Когато достигнете до него, вие ще се възрадвате и ще признаете, че той си е струвал всички мигове на затруднения и пречки, преживяни в люшкане по каменистата пътека и които вече са останали завинаги зад гърба ви. Ще сте свободни да стигнете до по-висшите измерения, всяко носещо нови преживявания и радост. Ще станете основоположници на един нов ред на земята, който ще бъде предния пост на една нова вълна на духовна еволюция.

Когато тази духовна еволюция се разпростре към широките маси, след дълги години, хората най-после ще се научат как да живеят в мир.

Тези неща ще се случат със сигурност, защото СЕМЕНАТА на това бъдеще са вече засети с тези ПИСМА. Който ги приеме в съзнанието си и е упорит във вярата си ще види, че те разцъфват в красота, любов и хармония и ще бере от тези плодове в ежедневието си.

Вярвайте – защото аз, Христос, казах.